

РЕШЕНИЕ

№ 546

гр. Велико Търново, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110201281 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Е. Й. Ц. с ЕГН *****, от гр. В. Търново, *****, против наказателно постановление № 2023-1739-05-000095 от 17.08.2023 год., издадено от Началника на РУ – В. Търново, с което за извършено от Ц. деяние по чл. 207, ал. 1 от НК, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 218б от НК му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 (сто) лева. В жалбата си Ц. излага доводи, че не е извършил описаното в НП деяние и описаната в НП фактическа обстановка не отговаря на действителността, поради което моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Същия поддържа изцяло жалбата, като заявява, че не е извършил описаното в НП деяние.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от Г.Б. – служител с юридическо образование, редовно упълномощена. Същата счита, че процесното НП е правилно и законосъобразно, като моли същото да бъде

потвърдено. Излага кратки доводи в подкрепа на тезата си. Претендира разносдки.

Съдът установи следната фактическа обстановка:

На 19.01.2021 г., от магазин „Техномаркет“ в гр. Велико Търново, свидетелката К.И.Н. закупила мобилен телефон марка „HUAWEI P40 LITE“ за сумата от 389,00 лева. Телефонът имал възможност за работа с две сим-карти и по тази причина имал и два имея, а именно ИМЕЙ 1: ***** и ИМЕЙ 2: *****. Телефонът бил зелен на цвят и Н. го използвала със сим-карта с номер за разговори ***** на мобилен оператор „А1 Българи“, която била регистрирана на нейно име. Картата била с месечна такса, а не с предплатени разговори. За телефона закупила прозрачен пластмасов гръб за сумата от 19,99 лв. и протектор отново за сумата от 19,99 лв. Протекторът и пластмасовия гръб купила заедно с мобилния телефон от магазин „Техномаркет“ в гр. Велико Търново. Телефонът заключвал с цифрова парола, а също така имал и отключване чрез пръстов отпечатък.

На 01.11.2022 г. около 14:00 часа Н. свършила работа и решила да напазува от магазин „ЛИДЛ“ в кв. „Бузлуджа“ до Руската църква. Докато обикаляла из магазина говорила по телефона с дъщеря си. Н. срещнала неин познат в магазина, и за да се ръкуват прибрала телефона в задния джоб на панталона си. Докато говорили имало много хора и някой се бутнал в нея. Тя не видяла кой я бил бутнал. Н. се прибрала около 15:00 часа и установила, че телефонът ѝ липсва. Дъщерята на Н. си била в къщи и я помолила да ѝ позвъни. При позвъняването разбрали, че телефонът бил изключен. Н. направила опит да потърся телефона чрез локация в „Google“, но технически това не било възможно за този модел. Н. се върнала до магазин „ЛИДЛ“, за да види дали някой не е намерил телефона ѝ и дали ще може да види камерите за видео-наблюдение. Служителите в магазина ѝ заявили, че записите се пазят само 30 минути и не обхващат всички сектори в магазина. След това посетила офис на „А 1 България“, за да извади дубликат на сим-картата си и подала сигнал за случилото се в РУ гр. Велико Търново.

Н. изгубила телефона си в близост до ОУ „Вела Благоева“, където го намерила Т.П.Д.. Същата решила да го даде на комшията си Е. И. Ц., за да го разкодира и продаде. Ц. дал на Д. сумата от около 30-40 лева за телефона. Ц. го дал на приятеля си П. П. П., който успял да го продаде на Й.М.Т.. След като

П. продал телефона, двамата с Ц. си разделили получената сума.

След подадено съобщение от страна на Кат Н. до РУ – В. Търново било образувано ДП № ЗМ-162/2023 год. по описа на РУ – В. Търново (прокурорска преписка № 8654/2023 год. по описа на ВТРП). След проведено разследване с Постановление от 26.06.2023 год. на ВТРП наказателното производство било прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК, като прокурора приел, че Т.П.Д. е осъществила състава на административно нарушение по чл. 218б във вр. чл. 207, ал. 1 от НК, а П. П. П. и Е. Й. Цанев - по чл. 218б вр. чл. 215, ал. 1 вр. чл. 207, ал. 1 от НК, поради което извършеното от тях не съставлява престъпление, а административно нарушение. Предвид това прокурора е прекратил наказателното производство по делото на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК поради липса състав на престъпление, като е постановил преписката да бъде изпратена на началника на РУ - гр. Велико Търново в ОД на МВР гр. Велико Търново за преценка ангажиране на административнонаказателната отговорност на П. П. П., Е. Й. Ц. и Т.П.Д..

Въз основа на описаното Постановление на ВТРП, Началника на РУ - В. Търново на 17.08.2023 год. е издал атакуваното № 2023-1739-05-000095 от 17.08.2023 год., с което за извършено от Е. Й. Ц. с ЕГН *****, от гр. В. Търново, ***** деяние по чл. 207, ал. 1 от НК, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 218б от НК му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 (сто) лева.

В процесното НП наказващия орган описал, че издава същото за това, че на 01.11.2023 г., в гр. В. Търново, в близост до ОУ “Вела Благоева“, П. заедно с П. П. П. и Т.П.Д., е намерил чужди движими вещи, а именно: един брой мобилен телефон марка „HUAWEY P40 LITE, с ИМЕЙ: ***** и ИМЕЙ: *****, собственост на К. Н., като не е изпълнил задължението си да върне намерената вещ в седем дневен срок, на собственика или органите на МВР.

В НП е посочено, че деянието представлява престъпление по чл. 207, ал 1 от НК. На Ц. не са му налагани административни наказания за такова деяние за изтеклата една година до датата на извършване на деянието, като стойността на предмета на престъплението е до две минимални работни заплати. Лицето е осъждано и реабилитирано. Предмета на престъплението не е огнестрелни оръжия, боеприпаси, взривни, отровни ли наркотични

вещества, бойна или друга специална техника. С постановление № 8654/2023 г. от 10.08.2023 г. на Районна прокуратура В. Търново, е отказано образуване на наказателно производство и преписката е върната на началник РУ - В. Търново, за преценка относно налагане на административно наказание по смисъла на чл. 218б от НК.

В НП е описано също така, че съгласно разпоредбата на чл. 218б, ал. 1 от НК за деяния по чл. 207, ал. 1 от НК, когато стойността на предмета на деянието е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието и предметът на престъплението е възстановен или заместен, наказанието е глоба, налагана по административен ред.

Посочено е, че деянието не е маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като засяга обществени отношения в областта на НК, където нарушението на императивните изисквания винаги е с висока степен на обществена опасност. При индивидуализация е съобразен с чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

НП е било връчено лично на Ц. на 31.08.2023 год., който го е обжалвал по реда на чл. 59 от ЗАНН в законоустановения срок на 04.09.2023 годна.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетел бе разпитан полицейския служител Т. А. Т., който е извършил проверката по полицейската преписка образувана въз основа на подадения от К. Н. сигнал. Същия заявява пред съда, че била заведена преписка във връзка с подадена жалба от жена за установена липсва на мобилния ѝ телефон. Доколкото си спомня, жената била заявила, че е пазарувала в магазин „Лидл“ и като се прибрала къщи установила, че ѝ липсва телефона. Първоначално, преписката била заведена за предварителна проверка, след което била докладвана на Районна прокуратура – Велико Търново. Впоследствие, била върната с указание за започване на досъдебно производство. По досъдебното производство свидетеля Т. бил определен като служител за работа в екип с разследващ полицай Мария Спирдонова. В хода на досъдебното производство бил установен телефонът след изискване на информация от мобилните оператори, като ползвателят, който бил от с. Беяковец и работел като пастир, бил призован в Районно управление – Велико Търново. В хода на разпита същия заявил, че е закупил телефона от работодателя си. Името на работодателя, доколкото свидетеля помни, било П.. Той също бил призован в

Районно управление – Велико Търново, като в разпита си заявил, че го е взел или го е закупил от негов познат, като посочил имената на жалбоподателя – Е. Й. Ц.. Тъй като от Т. от по-рано познавал Ц., го призовал в Районно управление – Велико Търново, където Ц. се явил, но Т. не е присъствал на разпита му, проведен от разследващ полицаи и не знае какво е заявил.

При така установеното и след анализ на материалите по делото и събраните писмени и гласни доказателства, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Процесуалните действия по налагане на административно наказание имат за своя непосредствена цел доказване на нарушението и неговия извършител. Към момента на издаване на наказателното постановление, следва да бъде безспорно установено наличието на предпоставките за реализиране на административно-наказателна отговорност. В тази връзка, приложение намира разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН: „Наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, **когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение**, самоличността на лицето, което го е извършило, **и неговата вина**, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя.“ Следователно, за налагане на административно наказание, наказващия орган следва да установи – налице ли е нарушение, кой е нарушителят и извършил ли е той деянието виновно. В настоящият случай, от фактическа страна наказващият орган е приел от фактическа страна, че на 01.11.2023 г., в гр. В. Търново, в близост до ОУ “Вела Благоева“, Е. Й. Ц. заедно с П. П. П. и Т.П.Д., е намерил чужди движими вещи, а именно: един брой мобилен телефон марка „HUAWEY P40 LITE, с ИМЕЙ: ***** и ИМЕЙ: *****“, собственост на К. Н., като не е изпълнил задължението си да върне намерената вещ в седем дневен срок, на собственика или органите на МВР.

От събраните в хода на ДП № 3М- 162/2023 год. по описа на РУ – В. Търново доказателства обаче се установява съвсем друга фактическа обстановка. От показанията на свидетелката Т.П.Д. се установява, че същата е намерила процесния телефон в началото на м. ноември 2022 год., като тогава е била сама. Едва след около две седмици тя се е обадила на познатия си Е. Ц. (жалбоподателя) и го е помолила да разкодира този телефон. Няколко дена

след това Ц. е заявил на Д., че не може да го разкодира, като Д. му е предложила да го продаде на части. Свидетелят П. П. твърди в показанията си пред разследващия орган, че в края на месец ноември 2022 год. заедно със жалбоподателя Е. Ц. са закупили процесния телефон от момиче, познато на Ц. (Т. Д.), след което го е занесъл на свой познат да го разкодира, а впоследствие го е продал на Й.М.Т.. В тази насока са и показанията на Е. Ц. като свидетел по ДП.

Така от всички доказателства събрани в хода на ДП и послужили на наказващия орган да извърши преценка налице ли са предпоставките за ангажиране на административно-наказателната отговорност на Е. Й. Ц., не може да се направи дори и предположение за описаното за извършено от него деяние в процесното НП. От събраните доказателства не може да се направи обоснован извод, че Ц. е намерил процесния телефон (каквото е изпълнителното деяние съобразно разпоредбата на чл. 207, ал. 1 от НК). Всички доказателства са в насока, че този телефон му е бил предаден от свидетелката Д. (която реално го е намерила). Наказващия орган е разполагал със събраните в хода на ДП доказателства и неправилно е извършил преценка и е стигнал до извода, че Е. Ц. е извършил от обективна и субективна страна деяние по чл. 207, ал. 1 от НК.

На следващо място в обжалваното НП е описано, че Е. Ц. е извършил соченото деяние на 01.11.2022 година. Никъде в материалите по ДП не се съдържат каквито й да е данни и доказателства Ц. да е извършил такова деяние на тази дата. Напротив – всички данни от показанията на свидетелите Д. и П. (както и самите твърдения на Ц.) сочат, че процесния телефон е попаднал във владението на Ц. едва няколко седмици след 01.11.2022 година. Съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа описание на нарушението, както и датата на извършването му. Както бе посочено по административно-наказателната преписка не се съдържат никакви данни за извършено от Ц. каквото й да е деяние на 01.11.2022 година. Посоченото несъответствие представлява съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и е самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Предвид горното съдът намира, че така описаното в процесното НП

деяние по чл. 207, ал. 1 от НК не се доказва в хода на делото по безспорен и категоричен начин. С оглед това и с оглед допуснатото друго процесуално нарушение при издаване на НП по отношение датата на извършване на деянието, съдът намира, че НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Предвид този изход на делото искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява неоснователно

С оглед на това и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 2023-1739-05-000095 от 17.08.2023 год., издадено от Началника на РУ – В. Търново, с което за извършено от Е. Й. Ц. с ЕГН *****, от гр. В. Търново, ***** деяние по чл. 207, ал. 1 от НК, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 218б от НК му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100.00 (сто) лева – като НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____